

BESTUUR

President : Martin Liefrink
Oud President : Toon Gasseling
1° Vice President : Kees van Steenberg
2° Vice President : John Brands
Secretaris : Peter Bob Peerenboom
Penningmeester : Jos Niesink
Bankrekening : ABN-AMRO 66.03.11.232
(Postrekening van de bank: 824200)

SECRETARIAAT

Peter Bob Peerenboom : Nonnenmate 24
7006 CP Doetinchem
Telefoon : 0314-346096
Mobiel :
E-mail : info@lionsclubdoetinchem.nl
Website : www.lionsclubdoetinchem.nl
Digitaal ledenboek : www.lions\lolas

BIJEENKOMSTEN

Iedere maand : 1° woensdag 19.45 uur Vergadering
3° woensdag 18.00 uur Taphap
5° woensdag 18.00 uur Taphap met L.L.L.
Plaats : Hotel Villa Ruimzicht
Ds van Dijkweg 40
7001 CV Doetinchem
Telefoon : 0314 - 320680
E-mail : info@hotelvillaruumzicht.nl

- Bij verhindering voor de vergadering **altijd** bij de secretaris **afmelden**

- Bij verhindering voor de taphap **altijd** dinsdag vóór 20.00 uur bij de secretaris **afmelden**

Let op! Bij niet-tijdig afmelden zal € 14,50 in rekening worden gebracht ten behoeve van de fundraisingkas.

- Voor bijeenkomsten met Papillons opgeven of afmelden **zoals aangegeven op de uitnodiging**

WAT STAAT ER DEZE MAAND IN HET BULLETIN?

Pres(s)praat maart 2009.	4
Duits-Nederlandse cultuurverschillen.....	6
De Attendance.....	11
Boekenweek 2009.....	12
Verjaardagen.	15
De dame met de weegschaal.	16
Bericht uit de verte (I).	19
Commissies 2008-2009.....	21
Agenda 2008-2009.....	22

PRES(S)PRAAT MAART 2009

Beste Lions,

Als ik zo naar buiten kijk wil het nog niet zo erg vloten met de lente. Zo langzamerhand mag het lente-gevoel wel weer een beetje komen.

Met name met de maand maart heb ik ieder jaar de meeste moeite. De natuur is wel aan het ontluiken maar je merkt het eigenlijk nog niet.

De feestelijkheden rond ons 50-jarig bestaan - met mooie publiciteit voor onze Lions Club - zijn nu min of meer achter de rug maar er komt nog een apotheose op vrijdag 24 april 2009, onze echte jubileumdag.

De uitvoering hebben we als club echter niet helemaal zelf in de hand omdat de voorbereidingscommissie van 'Betrokken Doetinchemmers', waarin ook niet-Lions, het project verder vorm geeft, hetgeen juist de bedoeling is. Men verdient hiervoor onze support!

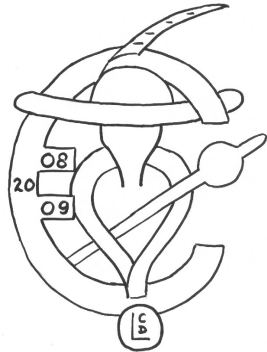
Wellicht ten overvloede nog even toegelicht: Lions Club Doetinchem heeft het raamwerk gemaakt voor het beoogde Fonds, de Kennisbank en Sociëteit "Het Ei" zoals deze gaat heten. We hebben gefaciliteerd dat het project op 24 april a.s. in Amphion van start kan gaan.

Onze Lions die deel uitmaken van deze "voorbereidingscommissie 24-4" werken er binnen deze commissie ook heel hard aan om een mooie start aan dit voor Doetinchem bijzondere project te geven.

Ik hoop van harte dat Lions van onze Lions Club ónze Lions in de voorbereidingscommissie een steuntje in de rug geven door zelf lid te worden en moeite doen om ook anderen hiervoor te interesseren. Bert heeft tijdens de vorige taphap de nieuwe flyer "Jij maakt het verschil!" mét de aanmeldingskaart, aan de aanwezige Lions uitgedeeld als een aanmoediging hiertoe!

Zelf heb ik een aantal kandidaten geselecteerd die ik benader, juist mensen waarvan je inschat dat deze het een prachtig initiatief vinden, want dát is het!

Afgelopen woensdag (4 maart) was een bijzondere Lions-avond, mede met het oog op onze jumelage met Lions Club Dorsten die met een mooie afvaardiging van onze uitnodiging gebruik hadden gemaakt.

De interessante presentatie van Freddy Heinzl, Lion en vice-president van LC Montferland-Emmerich, die zich toespitste op de Nederlands-Duitse cultuurverschillen, droeg vooral ook bij aan de goede sfeer van deze avond met een heel mooie opkomst. Wederzijdse bezoeken aan clubavonden met een voor beide clubs aansprekend thema - als daarin wordt geïnvesteerd - kunnen naar mijn idee ook nieuwe impulsen geven aan onze jumelage. Deze avond was hier naar mijn mening een heel goed voorbeeld van.

Tijdens de bijeenkomst van 4 maart heb ik het fotoboek gepresenteerd dat ik samen met mijn zoon Pieter heb gemaakt van de jubileumviering van 17 januari j.l.. Het is een mooie en waardevolle terugblik geworden. Dit jubileumboek is ook voor onze leden via mij te bestellen. Een exemplaar heb ik aangeboden aan het bestuur van onze Lions Club voor het historisch archief. In 2034 en 2059 jaar kan het dan het nog eens geraadpleegd worden voor de jubilea alsdan; immers we bestaan dit jaar toch 'pas 50 jaar!'

10 maart 2009

Martin Liefink

DUITS-NEDERLANDSE CULTUURVERSCHILLEN

Het was voor gastspreker Freddy Heinzl een eenvoudig intikkertje: het “steenkolenduits” van onze president was een fraai voorbeeld van een Duits-Nederlands cultuurverschil. Aan de ene kant was daar het kromme “Rudi Carrell achtige” Duits, aan de andere kant stond daar toch maar een president die zich, bewust van zijn tekortkoming, het lef heeft om de gasten uit Dorsten *auf Deutsch* welkom te heten. Het Duitse streven naar perfectie verhindert dat een Duitse spreker dat ooit zou durven. Freddy heeft daar natuurlijk geen last van: hij is volledig tweetalig en gaat dus moeiteloos van het Duits naar het Nederlands over en omgekeerd.

Op een originele en vaak humorvolle wijze laat Freddy ons de ontwikkeling zien van de Duits-Nederlandse cultuurverschillen. Allereerst preludeert hij op het onderwerp door het vertonen van een aantal illustraties. Wat te denken van een windmolen opgebouwd uit de vlaggen van alle Europese landen, waarbij dan alleen de Duits vlag ontbreekt. Vlak na WOII misschien begrijpelijk, nu eigenlijk niet meer denkbaar. Al lijkt de verhouding tussen Nederland en Duitsland lange tijd broos te zijn, vrij snel kwam daar toch -en vooral van Duitse zijde - enige verbetering in. In de vijftiger jaren verschijnen in ons land reclameposters van de Deutsche Bundesbahn die ons oproepen tot een “vaccantie” in de Heimat. In de zestiger jaren rijdt het Nederlands politiekorps vooral in Volkswagens rond: de familie Pon is er schatrijk mee geworden. En in de zeventiger jaren verschijnen er folders die toch vooral aandringen op de geweldige combinatie van “Deutscher Bier und echter Käse aus Holland”.

Het imago van Nederland in Duitsland is in die tijd behoorlijk positief. Bij onze oosterburen zijn wij zelfs het meest populaire vakantieland. Daar lijkt begin negentiger jaren een beetje de klad in te komen als er vanuit Nederland niet minder dan 1,2 miljoen kaarten naar bondskanselier Helmut Kohl worden gestuurd met de tekst “Ik ben woedend” naar aanleiding van een uit racistische hoek aangestoken brand in

een Turks pension in Solingen, waarbij 5 vrouwen omkwamen. Daarbij kwam in Nederland de vrees naar voren dat er een Duitsland weer een neiging tot nationalisme zou ontstaan, ten onrechte overigens.

Reacties uit Duitsland zouden niet uitblijven. Vilein werd gewezen op de moorden op Pim Fortuin en Theo van Gogh. En Frau Antje wordt neergezet als een drugsverslaafde zuipschuit. Met meer humor werd het spuugincident op het WK-voetbal 1990 tussen Frank Rijkaard en Rudi Völler gecounterd: "Met echte boter krijg je ze weer aan tafel".

Met een foto van een koppelstuk van een Duitse en Nederlandse

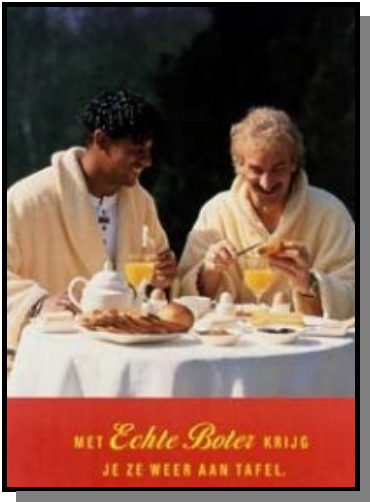
brandweerslang (uitgevonden nadat bleek dat de Duits brandweer tijdens de vuurwerkramp in Enschede niet compatible was met de Nederlandse) gaf Freddy aan dat de betrekkingen tussen beide landen inmiddels redelijk normaal en stabiel zijn geworden.

Freddy Heinzl is zeker de aangewezen man om over cultuurverschillen tussen Duitsland en Nederland te spreken. Als zoon van een Duitse vader en een Nederlandse moeder heeft hij die verschillen van jongs af aan meegemaakt. De tweeslachtigheid gaf hem soms wel problemen in sportbeoefening en familie. (Verwarrend daarbij is natuurlijk wel dat het Duits zijn "moedertaal" is.) Daarom is het niet vreemd dat hij zijn leven lang al bezig is met die verschillen. In zijn praktijk als *Anwalt* houdt hij zich alleen maar bezig met de belangen van Nederlanders die in Duitsland zakelijk opereren of zich daar vestigen. In politiek opzicht is hij actief voor de CDU, waar hij zich met talloze grensoverschrijdende projecten bezig houdt. Verder is hij voorzitter van de Duits-Nederlandse businessclub in Kleve. En, niet in de

laatste plaats dit jaar vice-president van de double mixed Lionsclub Montferland-Emmerich. Dit al geeft hem zeker het recht zich af te vragen of “wij” wel zo verschillend zijn.

Hoe kijken Duitsers tegen ons aan? Over het algemeen is dat behoorlijk positief. Wij komen als natie tolerant over, houden van gezelligheid, je kunt in Nederland prima op vakantie, wij hebben immers de Noordzee en de daarbij horende haring en natuurlijk zijn wij een bloemenland waar een bezoek aan de Keukenhof altijd de moeite waard is.

En hoe kijken wij tegen Duitsers aan? Dat is wat minder positief. Wij Nederlanders vinden dat Duitsers te hard praten, zij zijn arrogant en rechthebberig. Daarnaast bezetten zij onze stranden met strak verdedigde zelf gegraven kuilen (waar dan wel weer onze handelsgeest tegenover staat door de aankomende zomer kuilen commercieel te gaan exploiteren...)

Die verschillen verklaart Freddy voor een deel uit een andere overlevingsstrategie. De strijd tegen het water die de Nederlanders voortdurend hebben moeten voeren dwong hen wel tot het nastreven van consensus. Zonder dat zou

het opwerpen van dijken onmogelijk zijn. Deze geschiedenis van land bevechten op het water komt in Duitsland veel minder voor.

Daarnaast is er een opvallend verschil in het omgaan met macht. Onze 80-jarige oorlog bijvoorbeeld was een guerrillastrijd van Klein Duimpje tegen de grote Spaanse reus. Alleen samenwerken kon leiden tot een overwinning. En die kwam in 1648 met de vrede van Münster, waarbij 7 provinciën zomaar een republiek gingen vormen. Duitsland was in vroeger tijden een ratjetoe van kleine staten, met niet minder dan 53 grenzen, die niet nalieten elkaar te bevechten. De eenheid die er uiteindelijk gekomen is heeft wel een heel lange aanloopperiode gehad. Die strijd om de staat heeft er toe geleid dat in Duitsland de staat als het ware boven de burger is komen te staan. Duitse ambtenaren zijn veeleer staatsdienaren, waar het in Nederland meer

volksdienaren zijn. Met als goed voorbeeld daarbij de belastingdienst in ons land: “Leuker kunnen wij het niet maken”.

Een ander opvallend verschil is dat Nederland meer dan Duitsland een handelsnatie is geweest. Wij hadden onze Gouden Eeuw, de VOC, zaten al vroeg in landen als Japan en Indonesië. In Duitsland is die situatie altijd anders geweest. Daar was van oudsher veel meer industrie die overigens veel te lijden had onder de grote moeilijkheden met het transport vanwege de talloze grenzen.

Misschien wel door de laatst genoemde verschillen is een ander verschil in volksaard ontstaan. Nederlanders zijn oplossingsgericht: alles is gericht op het bereiken van een gesteld doel. Daarbij is flexibiliteit een belangrijke factor. En daaruit vloeit ook voort een wat informeler karakter in de omgang met elkaar. Nee heb je, ja kun je krijgen. Of, dichter bij huis: *“Ook al is het steenkolenduits -weliswaar presidentieel-, dat moet dan maar, zij zullen het best wel begrijpen.”* Duitsers zijn veel meer probleemgericht. Dat vereist vaak een grote mate van exactheid en pünktlichkeit waardoor de omgang, ook de alledaagse, formeler is dan wij hier gewend zijn. Alles tot in details vastleggen om vooral maar niet op fouten te kunnen worden betrapt. Dat veel daardoor in het vage blijft moet dan maar voor lief worden genomen.

Ook in de taal zijn er belevingsverschillen. Misschien wel door het voorgaande geldt in Nederland min of meer “goed is goed genoeg”. In Duitsland is het adagium veeleer “Das beste ist gerade gut”. Pas als het echt niet lukt, dan pas is het niet anders.

Daar komt bij dat in onze taal alles vaak klein is. Wij spreken over een biertje, meisje, kopje en tafeltje. Wellicht is dat een bescheidenheid die uit het calvinisme is voortgekomen. Rijk worden laat je niet zien. Je denkt er wel twee keer over na voor je een Mercedes aanschaft. Je steekt je kop in ieder geval niet snel boven het maaiveld uit.

Een ander verschil tussen beide landen is de manier van netwerken. Wij Nederlanders kletsen veel meer met elkaar alvorens tot zaken te komen. Een praatje over de files en de crisis schept een gemoedelijke sfeer. De omgang met elkaar wordt zachter, problemen socialiseren hetgeen de kwaliteit van die omgang verhoogt. Elkaar helpen wordt vaak belangrijk gevonden. Grapjes, ook in stressvolle situatie willen nog wel eens de spanning breken. Duitsers doen dat vaak heel anders. Contacten zijn formeler. Zij komen het liefst

direct to the point. Zij hebben daarbij meestal geen tijd voor andere dingen zie zij als niet ter zake doende bijkomstigheden bezien. Dit alles vergt een vorm van analytisch denken gericht op het oplossen van problemen. Alles wat daartoe bijdraagt is van belang. Het aantal businesscards dat je weet te verzamelen geeft in de toekomst wellicht nieuwe ingangen en mogelijkheden.

Een verrassende uitsmijter had Freddy nog wel: want wie heeft er ooit van gehoord of bij stilgestaan dat vloeken in het Duits in principe anders is dan in het Nederlands: zij doen dat anaal, wij meer genitaal. De voorbeelden kan iedereen zelf wel verzinnen...

En ondanks deze verschillen is het toch heel goed mogelijk en bovenal nodig dat Nederlanders en Duitsers vanwege de talloze contacten goed kunnen samenwerken. Misschien heeft deze voordracht, die natuurlijk alleen maar een paar grote lijnen kon uitzetten, bijgedragen tot een beter inzicht in elkaar's leefwereld. Uit de reacties na afloop lijkt dat laatste zeker gelukt te zijn.

HB

DE ATTENDANCE

In onze laatste bestuursvergadering stond de *attendance* van de leden op de agenda. Daarom was het wel verrassend een stukje te lezen van de hand van Henk Breuker over het zelfde onderwerp in ons laatste bulletin. Voor uw secretaris vanzelfsprekend zeer leerzaam en instructief om te zien hoe de *attendance* volgens de reglementen moet worden berekend; charternight, ziekte, zonevergadering of andere bezoek van een andere Lionsclub zijn allemaal legitieme redenen voor afwezigheid. "Verhinderung wegens het bijwonen van een bijeenkomst uit hoofde van een gekozen overheidsfunctie" behoort ook tot de geldige excuses. Als je dat zo leest, blijkt het nog een hele toer om die *attendance* te berekenen. Zeker als je bedenkt dat afmelden via de website alleen maar kan door het zetten van een vinkje; het is niet mogelijk om een reden aan te geven. Trouwens, bij wie ligt dan de 'bewijslast'. Ik heb zo'n idee dat diegene die al die regels heeft verzonnen vast de hele dag niets anders had te doen dan alle afwezig leden na te bellen. Gelukkig is het in onze club al jarenlang gebruik om de rekenarij veel eenvoudiger te doen. De *attendance* van de club en van iedereen individueel wordt simpel berekend door het totaal aantal aanwezigen te delen door het aantal potentiële aanwezigen (in ons geval zijn dat er 39, omdat de twee chronisch zieke leden niet meer op de bijeenkomsten aanwezig kunnen zijn). Zo kom ik voor onze club voor het eerste half jaar op een *attendance* van 63%. Berekend volgens de formele regels zal het ongetwijfeld hoger zijn, want sommigen melden afwezigheid vanwege ziekte en ook Koos Kuiper mag volgens de regels met een gerust gemoed afwezig zijn (mits hij natuurlijk volgens bovenstaande regel kan bewijzen enz.). Leuk is te constateren dan onze *privileged members* een betere *attendance* hebben (73%) dan de 'normale' leden (61%). Zouden die oudere leden dan toch minder ziek zijn? Dat geeft de jonkies hoop voor de toekomst. In het bestuur zijn we een discussie opgestart over de leeftijdsopbouw van onze club enerzijds en de indruk dat de vele activiteiten die we de laatste jaren hebben ondernomen neerkomen op een relatief klein aantal zeer actieve leden. Zou dat een reden kunnen zijn dat de meer actieven op de normale clubavonden nog al eens laten afweten? Dat zet in ieder geval aan tot nadenken. Op de clubavond in mei a.s. komen we er op terug.

Uw secretaris, Peter Bob Peerenboom

BOEKENWEEK 2009

"Ik moet mij helaas afmelden voor de vergadering van 10 maart: ik ga naar het boekenbal!" Met deze mail meldde Marchien Oosterhuis zich af voor een bestuursvergadering van Betrokken Doetinchemmers.

Dat intrigeerde mij, want veel Achterhoekers zullen er niet aanwezig zijn bij deze elitaire literaire happening. Hoe komt zij daar terecht? Tijd voor een gesprek na afloop dus.

Kaarten voor het boekenbal zijn verkrijgbaar bij de CPNB, de club van het boekenweekgeschenk. De afdeling komt vooral voor rekening van uitgeverijen die vervolgens weer "hun schrijvers" van kaarten voorzien. Die daar dan weer gretig gebruik van maken want het boekenbal betekent toch vooral zien en gezien worden.

Nu is Marchien geen schrijfster maar wel directeur van de Doetinchemse bibliotheek en bovendien secretaris van de Vereniging van Openbare Bibliotheken en uit dien hoofde in het bezit gekomen van twee kaarten.

Op naar Amsterdam dus. En ongetwijfeld goed voorbereid. Op de uitnodiging stond immers dat men geacht werd op zijn minst iets dierlijks te dragen

(gelet op het thema van de boekenweek), de vogeltjesdans te oefenen (waarmee stipt om 00.00 uur de boekenweek geopend zou worden), en bovendien moest thuis al geoefend worden met het toegezonden vogelfluitje ('Draai de fluit krachtig rond en richt haar daarbij op de persoon van uw keuze', luidt de gebruiksaanwijzing. 'Spreek daarbij de goede openingszin uit: "Ik ben al aardig Tjielp, en jij?")

Op loopafstand van de Stadsschouwburg een hotelkamer gereserveerd, omkleden (Marchien droeg een poezensnuit om haar hals en had vlinders op het hoofd) en op naar de rode loper. Waar talloze belangstellenden en vele

cameraploegen de literaire coryfeeën stonden aan te gapen respectievelijk op te wachten. Helaas was er geen enkele belangstelling te bespeuren voor onze Doetinchemse bibliotheek-directeur, hetgeen overigens voor het overgrote deel van de 1200 gasten ook gold....

Dus gewoon maar naar binnen en wat drankmunten inslaan want ook op het boekenbal is niets voor niets. (Gelukkig kostte een glas wijn minder dan in onze Villa Ruimzicht.) Zo tegen negenen zoekt iedereen zijn plaats op, de schrijvers in de grote zaal, de eregasten (categorie Plasterk en Cohen) op het eerste balkon en Marchien verbannen naar het tweede balkon, want verschil moet er zijn, maar dat is toch minder erg dan een plaats op het schellinkje.

Gerrit Komrij had voor een satirische tekst gezorgd geïnspireerd op het carnaval der dieren van Saint-Saëns voorgedragen door Erik van Muiswinkel (waar Marchien een fan van is) en Maaïke Martens. Daarna tijd voor champagne, muziek en rondlopen. Door de literaire avonden in Doetinchem kon Marchien praatjes aanknopen met schrijvers als Kader Abdolah (die wij beiden geweldig vinden), Jan Siebelink (die prachtige boeken heeft geschreven maar ook wel pedant is) en Ronald Giphart (die zij een heel aardige vent vindt en ik een producent van puberale teksten). Maar de literaire elite bleef voor de meeste aanwezigen totaal onbereikbaar want deze *inner circle* zoekt vooral zichzelf op. En wat zouden Mulisch (begint er nu toch wel heel oud uit te zien), Campert, Roosenboom, Palmén (met natuurlijk de ook al bijna stokoude Hans van Mierlo onvermijdelijk aan haar zijde) ook aan moeten met Ella Vogelaar, Claudia de Breij en Sonja Bakker.

Om middernacht dan opent Tim Krabbé (zijn Marte Jacobs is zeker de moeite waard) de boekenweek en begint traditioneel het legale jatten van de decorstukken. En wel in een razend tempo, want voordat Marchien er erg in had was alles al weg. Het feest gaat tot in de kleine uurtjes door maar de doorgewinterde boekenbalcoryfeeën verlaten zo tegen half twee het pand.

Zo ook Marchien die bijna niet meer op haar vermoeide benen kon staan en op haar Amsterdamse hotelkamer ongetwijfeld met veel plezier heeft teruggedacht aan een, hoe je het ook bekijkt, ("eigenlijk is het helemaal geen spannend feest") heel bijzondere avond die maar weinigen gegund is.

En als vanzelf praat je na zo'n verslag van een literaire belevenis verder over boeken en schrijvers. Wat heeft Marchien daarmee? In haar werk bibliotheekdirecteur houdt zij zich vooral met het management bezig. Het

collectiebeleid is anderen toebedeeld. Naar thuis leest zij best veel. Dat heeft voor een deel ook wel een oorsprong in haar MMS-opleiding (waarin toen nog degelijk literatuuronderwijs werd gegeven) en de daarna aangevatte studie Frans. Op dit moment is zij bezig met De boodschapper van Kader Abdolah (een geheel eigen interpretatie van het ontstaan van de Islam). Daarnaast ligt op het nachtkastje de Keukenprins van Ronald Giphart (tja..., zie boven) en leest zij met veel plezier af en toe in de tentoonstellingcatalogus bij de expositie "Vooral geen principes" van Charley Toorop. Maar ook de boeken van Esther Verhoef en Saskia Noort versmaadt zij niet. En, hoewel zij niets heeft met de humor van Hans Dorrestijn, kan zij als vogelliefhebber enorm genieten van zijn Vogelgids. Uit vervlogen tijden komen nog langs Couperus (Van oude mensen de dingen die voorbijgaan), Iris Murdoch (waar zij veel van gelezen heeft) en Albert Camus (van wie zij tot mijn verrassing L'envers et l'endroit noemt, de eerste roman van Camus verschenen in 1937 met o.a. reisverslagen van Praag en Venetië).

Na nog nagepraat te hebben over vooral Kader Abdolah en Jan Siebelink kan ik het niet nalaten Marchien dringend te adviseren het aangrijpende boek "Het litteken van David" van Susan Albuwawa (over de Israëliësch/Palestijnse problematiek) aan te schaffen. Er is net een pocketuitgave van uit (slechts € 5,99), zo goedkoop dat je er het boekenweekgeschenk niet bij krijgt, maar het zal een onvergetelijke indruk achterlaten. Marchien zegt toe het te zullen aanschaffen. Zou eigenlijk iedereen moeten doen!

HB

VERJAARDAGEN

In de afgelopen periode zijn de volgende Lions jarig geweest:

<i>Henk Drost</i>	<i>24 februari</i>	<i>(56 jaar)</i>
<i>Marnix Jansen Venneboer</i>	<i>1 maart</i>	<i>(62 jaar)</i>
<i>John Brands</i>	<i>9 maart</i>	<i>(52 jaar)</i>
<i>Jan Kruit</i>	<i>12 maart</i>	<i>(74 jaar)</i>
" <i>Tom Jacobs</i>	<i>20 maart</i>	<i>(53 jaar)</i>
<i>Theo Kamps</i>	<i>22 maart</i>	<i>(75 jaar)</i>
<i>Henk Dijk</i>	<i>23 maart</i>	<i>(55 jaar)</i>

Bij deze (nogmaals) gefeliciteerd.

In de komende maand hopen

<i>Koos Witkop</i>	<i>8 april</i>	<i>(88 jaar)</i>
<i>Han Meijbergen</i>	<i>12 april</i>	<i>(62 jaar)</i>
<i>Jos Niesink</i>	<i>26 april</i>	<i>(59 jaar)</i>

hun verjaardag te vieren.

We wensen hen een fijne verjaardag toe.

DE DAME MET DE WEEGSCHAAL

Ik heb niet zoveel met poëzie. Verbazing dus toen NRC Handelsblad op 10 maart j.l. groot opende met deel I van het eerste gedicht van de nieuwe *Dichter des Vaderlands* Ramsey Nasr. Het totale gedicht is nogal lang en deed mij terug verlangen naar zijn twee voorgangers.

Totdat mij duidelijk werd dat het gedicht niets minder was dan een ode aan het schilderij van Johannes Vermeer "De dame met de weegschaal" dat sinds een paar dagen te zien was in het Rijksmuseum.

Ineens wist ik het: dit schilderij wil ik beslist zien. En wat is dan een betere gelegenheid dan op 15 maart met het boekenweekgeschenk in de hand gratis per trein naar Amsterdam te reizen. En de vier uur heen en weer zijn zeker genoeg om "Een tafel vol vlinders" te lezen. Dacht ik...

Tot Arnhem ging het prima. Daarna ging het mis. Later die dag las ik dat er 180.000 mensen gratis met het boekenweekgeschenk gereisd hebben. Het kwam mij voor dat zij allemaal in de trein van Arnhem naar Utrecht zaten. Zelden zo op elkaar gepropt gestaan wat als enig voordeel had dat bij onverwachte treinbewegingen de kans op omvallen nihil was. Na Utrecht wat meer ruimte, zitplaatsen zelfs. Maar tot Amsterdam werden wij geplaagd door de luide verhalen van twee vriendinnen die elkaar kennelijk lang niet gesproken hadden en op weg waren naar het strand. Zonder een woord gelezen te hebben, maar toch twee familiegeschiedenissen verder, eindelijk in Amsterdam.

Vervolgens met tramlijn 5 vlot naar de Hobbemastraat om te ontdekken dat er voor de Philipsvleugel van het Rijksmuseum een rij stond van zeker 150 meter. Na 10 meter opgeschoven te zijn ontdekte ik een bord waarop stond dat e-tickethouders direct naar binnen konden. Om alle opties open te houden had ik dat niet gedaan, maar de ergernis was er wel. Zeker toen na een goede drie kwartier wachten bleek dat niet de mensenmassa de bottleneck vormde, doch het feit dat er maar één x-ray apparaat beschikbaar was om iedereen te controleren. De 50% korting die ik kreeg omdat ik met een Postbankcard betaalde was een kleine pleister op de wonde.

Het Rijksmuseum wordt langdurig verbouwd. Daarom is het een feest om mee te maken dat er in een vleugel een speciale expositie is ingericht met de volledig terechte naam "De meesterwerken". Zelden zoveel topstukken in

een zo compacte ruimte bijeengezien. Ferdinand Bol, Hendrick Avercamp, Albert Cuyt, Frans Hals, Jan Steen, Pieter de Hoogh, Pieter Saenredam, de Gouden Eeuw trekt indrukwekkend aan je voorbij. En dat alles als opmaat naar “De dame met de weegschaal”. In 1696 opgekocht uit een nalatenschap heeft deze dame samen met het al even bekende “Melkmeisje” in een woonhuis op de Nieuwendijk gehangen. En rechts hangt dan ook nog “De liefdesbrief” en op een andere wand “Het straatje” en de “Brieflezende vrouw”, het lijkt niet op te kunnen. Even niets aantrekken van de bezoekers die menen hun deskundigheid zo nodig te moeten laten horen en gewoon genieten, het alleen maar heel erg mooi vinden. (“En wie verwijzingen zoekt, diepzeekijken wil of juist hogere waarden wil koesteren, moet dat vooral doen, maar dit is genoeg” dicht Nasr.) Het momentum zoeken en vasthouden. Omdat de weegschaaldame ook in diepe gedachten verzonken lijkt, is dat niet eens zo moeilijk.

De talloze buitenlandse bezoekers schuifelen geduldig lang de Vermeers, maar lijken toch op zoek naar iets anders. En worden op hun wenken bediend: “de Staalmeesters” en “Het joodse bruidje” van Rembrandt hebben een prachtige plaats gekregen op weg naar de zaal waar in volle glorie “De Nachtwacht” voor je opdoemt. Het toeval wil dat een paar dagen eerder bekend geworden is wie-wie-is op dat immense doek. Een knap staaltje werk als je bedenkt dat de schutterij uit slechts 18 mannen bestond en de overige figuren alleen maar dienst doen als beeldvulling. Dus hoe kom je aan die informatie?

Gelukkig bood de terugreis wel (met enige moeite) een zitplaats, maar de luide en voor ons oninteressante verhalen van medereizigers hielden ook nu weer van het lezen af. In Utrecht de reis onderbroken voor een etentje met oudste dochter en vriend in een allervriendelijkste gelegenheid “Tante’s Bistro” aan de Oude Gracht, waar ons voortreffelijke spare-ribs werden

aangeraden voor deal even vriendelijke prijs van € 8,50, hetgeen nauwelijks duurder was dan de uitgebreide koffie na afloop van € 6. Meer dan tevreden naar Doetinchem en vlak voor Wehl die dag voor het eerste gecontroleerd door een conducteur (“Bij Syntus wordt altijd gecontroleerd”), die spontaan aanbod ons boekenweekgeschenk te stempelen. Er zijn mensen die daar op staan..

Bovendien een conducteur met humor. Want hij begreep niet dat nu dit jaar dieren het thema van de boekenweek waren mensen wel gratis met de trein mochten reizen, maar dat voor honden gewoon een kaartje moest worden gekocht.

Thuis heb ik het gedicht van Nasr nog eens gelezen. Dan kom je zinnen tegen als:

En het systeem

Zag dat het goed was

Kop noch staart was het

Kernloos en zonder maat

Lichter dan ether was het

Beter dan volmaakt.

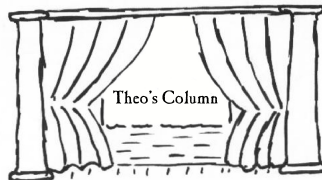
Ook na “de dame met de weegschaal” is dat niet aan mij besteed. Ook niet op een zeldzame dag dat ik geen letter gelezen heb.

HB

(Het is meer dan de moeite waard om de prachtige website van het Rijksmuseum te bekijken. Klik op de Meesterwerken en geniet.)

BERICHT UIT DE VERTE (1)

In de komende maanden kan Theo Soontjens niet bij de bijeenkomsten van de Lions zijn. Zijn column in het bulletin biedt ons een mogelijkheid om toch af en toe iets van hem te horen.

Ik ben niet erg gelovig meer, maar mijn leven is door mijn katholieke opvoeding doordrenkt met bijbel- en liedteksten die telkens en zomaar de kop opsteken. Ik heb er geen last van. Ik vind het wel grappig. Want ze steken de kop op, op momenten dat ze betekenis krijgen in mijn leven en krijgen daarmee met terugwerkende kracht de erkenning die ik ze als kind niet kon geven. Een inzicht overigens dat ook invloed heeft op mijn toneelschrijverij. Was het in het verleden zo dat ik teksten schreef waarvan ik zeker wist dat kinderen elk woord konden begrijpen, tegenwoordig maak vind ik het leuk om in mijn kinderstukken ook dingen te schrijven die ze absoluut niet kunnen begrijpen. Ze moeten ze gewoon uit hun hoofd leren en de raadselen die er in verscholen liggen ontrafelen ze later maar eens. Ze hebben er een heel leven de tijd voor. Maar dat even terzijde.

“Want mijn Herder is de Heer, nooit zal er mij iets ontbreken.” Psalm 23, Ik kan het je zo voorzingen als je wilt. Zo vaak hebben wij als kinderen op de lagere school dit lied gezongen. Ik vond het wel aardig klinken -er zat een mooie spanning in de melodie- maar snapte er natuurlijk geen bal van. En al helemaal niet hoe het voelt om je ziel te laten rusten op grazige weiden. Het nadeel van beeldspraak. Kinderen hebben niet de neiging tot verbeelden. Ik vond gras vooral kriebelen en jeuken. En je kreeg er groene vlekken van in je broek. Wat mijn moeder nooit leuk vond en in elk geval niet leidde tot een rustige ziel.

Maar je wordt ouder en je vergeet de teksten. Soms betrapte ik mijzelf erop dat ik het melodietje floot tussen auto en voordeur. Ik kende aan dat fluiten echter geen diepe verbondenheid met het geloof toe. Ik fluit altijd tussen auto en voordeur, iets dat ik niet wist tot mijn buurvrouw vroeg of het wel goed ging met mij, omdat ik nooit meer floot. Het ging toentertijd inderdaad niet zo heel goed.

Afgelopen januari had ik zorgen over mijn jaar. Er was nog veel te weinig werk om de belasting te kunnen betalen of om na juni nog brood te kunnen kopen. Om over de huur nog maar niet te spreken. Ik liet het mij bij deze of

gene wel eens ontvallen maar ik kon er ook niks aan veranderen. Gelovigen zullen op zulke momenten hun vertrouwen wel helemaal in de Heer stellen en heel hard gaan bidden, maar ik dacht: “We zien wel hoe het loopt. Het komt wel. Het is altijd nog goed gekomen. Dus waarom nu niet?”

En het wonderlijke (!) was dat het inderdaad kwam. Met bakken tegelijk! De ene leuke en inspirerende opdracht na de andere. En terwijl de hele wereld ondergedompeld werd in een crisis, scheen voor mij het zonnetje. Ik had geen crisis. Dat een pensioen voor mij niet weggelegd was, wist ik ook al mijn hele leven, dus daarover ook geen greintje zorg of opwinding.

En ineens kwam daar die tekst weer naar boven: Psalm 23. Neuriede ik hem? Zong ik hem? Ik weet het niet, maar ineens zat hij in mijn hoofd. “Want mijn herder is de Heer, nooit zal er mij iets ontbreken.”

Ik zei het al, ik ben niet gelovig, en zal het ook niet meer worden, maar dat wil niet zeggen dat teksten uit de Bijbel mij niet plotseling kunnen treffen en stil kunnen maken. Omdat ze ineens zo'n mooi beeld kunnen geven over de situatie waar je je in bevindt. En omdat ze je kunnen vrijwaren van de ijdele gedachte dat je je lot in eigen hand hebt.

A handwritten signature in dark ink, appearing to be 'Jeroen', written in a cursive style.

COMMISSIES 2008-2009● **24-04-09**Bert Lamers, voorzitterToon Gasseling, vice-voorzitter

John Brands

Henk Breuker

Henk Drost

Marnix Jansen Venneboer

Martin Liefrink

Jos Niesink

Theo Soontiëns

Hans de Vries

Ruud Wink

● **ACF**John Brands, voorzitter

Henk Breuker

Chris Geurink

Jan van Iersel

Bart van der Laan

Theo Soontiëns

● **Activiteiten**Hans de Vries, voorzitter

Herman van den Broek, vice-voorzitter

Hans Kietselaer

Bart van der Laan

Jan Loggers

Bart-Jaap Pull ter Gunne

● **Bulletin & ICT**Henk Breuker, voorzitterTheo Soontiëns, vice voorzitter

Han Meibergen, content officer

Henk Drost, photo-officer

Marnix Jansen Venneboer, photo-officer 2

Henk Dijk

Bart-Jaap Pull ter Gunne, cartoon & puzzle

Kees van Steenbergen, ICT officer

Ruud Wink

● **Interservice**

Henk Breuker

Bert Lamers

● **Jeugd**Henk Dijk, voorzitterGerard Roelofs, vice-voorzitter

Chris Geurink

● **Jumelage**

Henk Drost

Marnix Jansen Venneboer

Jan van Iersel

Han Meibergen

● **Kasconrole**

Hans Kietselaer

Aart van Silfhout

● **Leden**Bert Lamers, voorzitter

Tom Jacobs

Toon Gasseling

● **Milieu**

Hans Bruyn

Koos Kuiper

● **Tail Twisters**

Chris Geurink

Jan Jurriëns

● **Guiding Lions LC****Montferland-Emmerich**

Henk Breuker

Jan Kruit

● **We Serve**Wim Frommé, voorzitterRuud Wink, vice-voorzitter

John Brands, manager projecten

Jan van Iersel, secretaris

Jos Niesink

Kees van Steenbergen

● **Privilege Members**

Rien ter Brugge

Arnold van der Goot

Theo Kamps

Henk Kets

Harm Kloosterboer

Jan Kruit

Toon van Oudheusden

Koos Witkop

● **Members at large**

Henk Heezen

Gerard Hehenkamp

AGENDA 2008-2009

3 september 2008	19.45 uur	<i>Lezing Het ei voor & na 1945 - Th. Rougoor</i>	
17 september 2008	18.00 uur	<i>Tap Hap</i>	
26 september 2008	13.00 uur	<i>Metzo Regatta</i>	
1 oktober 2008	19.45 uur	<i>Clubavond</i>	
15 oktober 2008	18.00 uur	<i>Tap Hap</i>	
18 oktober 2008	19.30 uur	<i>Jeu de Boulle avond</i>	
29 oktober 2008	18.00 uur	<i>5° woensdag - het Borghuis</i>	
5 november 2008	19.45 uur	<i>Bezoek Metzo-college</i>	
19 november 2008	18.00 uur	<i>Taphap</i>	
3 december 2008	19.45 uur	<i>Lezing Ferry Nahon (Marktlink)</i>	
11-13 december 2008		<i>de ACF met op 13 december Lionsnight</i>	
17 december 2008	18.00 uur	<i>Tap Hap</i>	
17 januari 2009	14.00 uur	<i>Jubileumreceptie villa Ruimzicht</i>	
	20.00 uur	<i>Jubileumgala in villa Ruimzicht</i>	
4 februari 2009	19.45 uur	<i>Clubavond - herhalingsoefening reanimatie</i>	
18 februari 2009	18.00 uur	<i>Tap Hap</i>	
4 maart 2009	19.45 uur	<i>Freddie Heinzel, advocaat te Kleve en lid van LC Montforland/Emmerich spreekt over Nederlands-Duitse betrekkingen.</i>	
18 maart 2009	18.00 uur	<i>Taphap</i>	
1 april 2009	19.45 uur	<i>Martin Kaal en Herman van Zandbrink over rol van de Provincie in Achterhoek /Liemers</i>	
15 april 2009	18.00 uur	<i>Taphap</i>	
<u>24 april 2009</u>	<u>??</u>	<u><i>Jubileumactiviteit in Schouwborg Amphion</i></u>	
6 mei 2009	19.45 uur	<i>Clubavond</i>	
20 mei 2009	18.00 uur	<i>Tap Hap</i>	
3 juni 2009	19.45 uur	<i>Frans-Jan Liefrink over Kiros/Pompestichting</i>	
17 juni 2009	18.00 uur	<i>Tap Hap</i>	
1 juli 2009	18.00 uur	<i>Bestuursoverdracht met Papillons</i>	